

IZJAVA SLOVENSkih ŠKOFOV PRED VOLITVAMI 2002

Vse bliže je dan, ko bomo volili predsednika (predsednico) republike, župane in občinske svetnike. Z izborom novega človeka na čelu države in odgovornih pri občinski upravi bomo določili smer in kakovost razvoja naše družbe v prihodnjih letih.

Ob tej priložnosti se slovenski škofje, odgovorni za prihodnost svete vere in krščanskih vrednot v našem narodu, obračamo na vas, dragi verniki in vsi ljudje dobre volje, in vam polagamo na srce naslednje:

1. Kot državljani in kristjani imamo dolžnost, da se volitev udeležimo. S tem pokažemo, da je ta država naša in da smo zanjo soodgovorni. Z udeležbo na volitvah pokažemo, da nam ni vseeno, kakšno je politično, gospodarsko, socialno in duhovno stanje v naši deželi. Z glasovanjem za poštene in sposobne kandidate odpiramo nove možnosti resničnega napredka države in naroda.

2. Koga naj izberemo za predsednika oziroma predsednico države? Kakšnega človeka potrebujemo za to najvišjo državno funkcijo? Na mesto prvega državljanca Slovenije izberimo človeka z jasnimi državnimi čutom in visoko moralno zavestjo, človeka, ki bo predsednik (predsednica) vseh, ker bo zastopal skupne vrednote, na katerih temelji naša država.

Izvolimo človeka, ki bo predsedniško funkcijo opravljal s takim dostojanstvom, da bo ob njem rasel tudi ugled funkcije same. Človeka z jasno vizijo Slovenije, ki bo zastavil svojo čast za spoštovanje svobode slebernega državljanca, za enakopravnost vseh pred zakonom, za pravičnost in poštenost na vseh področjih življenja. Človeka, ki bo s svojim delovanjem ustvarjal ozračje strpnosti in medsebojnega razumevanja in se bo zavzel za spoštovanje vesti in verske svobode v šoli, za resnicoljubno in nepristransko obveščanje javnosti, za varovanje človeškega življenja od spočetja do naravnega konca, za zaščito družine, ki je edino pravo jamstvo za prihodnost naroda. Skratka, človeka, ki se bo zavzemal za bolj žlahtno, bolj pravično in kulturno Slovenijo, za bolj sproščeno in radostno deželo z manj samomori in zasvojenostmi, za bolj solidarno družbo z manj socialnimi razlikami, za narod, ki bo bolj odprt za življenje, za Slovenijo upanja.

3. Prav tako so za našo prihodnost pomembne krajevne volitve županov in občinskih svetnikov. Tu je odločitev mogoče lažja, ker so kandidati bolj znani. Vsekakor si kaže osvežiti zavest odgovornosti z naslednjimi besedami blaženega Antona Martina Slomška: „Odprite oči, ogledajte si in dobro premislite, koga boste volili. Izvolite si može po Božji volji, modre in pravične. Ne izbirajte jih po njihovih sladkih obljubah, zakaj kdor preveliko obeta, malo izpolni. Izberite si može po njihovih dosedanjih delih. Volite modro, izvolite dobro!“ S to željo in v tem upanju Vas iz srca pozdravljamo v Jezusu Kristusu.

Njemu čast in slava vekomaj. Amen.

Vaši škofje

Barbara Brezigar: Nimam nobenih predsodkov

Kandidatka za predsednico republike Barbara Brezigar s podpisi volivcev kandidira na podoben način, kot je v preteklosti predsednik Milan Kučan. Kot njega tudi mene, je dejala Brezigarjeva, podpirajo določene stranke. S kandidacijo s podporo volivcev skuša na simbolični ravni pokazati, da bo predsednica vseh državljanov. V politiki je namreč doslej pogrešala povezovanje, preveč je bilo predalčkanja ljudi na ene in druge in po teh predsodkih ocenjevanja, ali jim omogočiti, da kaj storijo ali ne.

Podpora SDS in NSi njeni kandidaturi je pomembna podpora, brez katere takšnega projekta ni mogoče izpeljati. Podpora sedanjega predsednika države je lahko pomembna, a na koncu bodo ljudje odločili po svojih osebnih izkušnjah s kandidati in v zadnjih mesecih jim je Brezigarjeva omogočila, da so jo lahko spoznali.

Če bo izvoljena za predsednico države, bi za mandatarka, če bi lahko izbirala med Milanom Kučanom, Tonetom Ropom in Janezom Potočnikom, ponudila prav Potočnika, ki ga zelo ceni, ker ga pozna iz osebne izkušnje. Ker je po izjavah iz LDS najbolj verjetno, da bo podpora v največji stranki in koaliciji dobil finančni minister Rop, bi Brezigarjeva tudi Ropa predlagala za mandatarka, če bi bil dogovor strank takšen. Vloga predsednika države je takšna, da odloča po soglasju, ki ga dosežejo politične stranke. Koalicija mora biti po njenem mnenju predvsem sposobna skupne politike, imeti mora skupna izhodišča, interese, skupni imenovalci, saj je le tako lahko uspešna. Na splošno Brezigarjeva pogreša strategijo in vizijo v politiki, in to velja tudi za to koalicijo.

Po mnenju Barbare Bre-

zigar bi bilo nujno treba s predsedniškim zakonom urediti protokolarni status bivših predsednikov po preteku mandata, saj so opravljali pomembno državno funkcijo. Zakon bi moral določiti način obveščanja med predsednikom države in drugimi državnimi organi. Kar se tiče materialnih ugodnosti, pa se z njimi ne strinja, saj bi po njenem predsednik države moral deliti usodo drugih državljanov.

Na vprašanje, kaj bi zapisala na spomenik žrtvam povojnih pobojev, je dejala, da natančnega odgovora zdaj nima, je pa po njenem treba mrtve dostojno pokopati. To je temeljna civilizacijska norma, ki jo moramo upoštevati. Tragična usoda naroda med vojno in po vojni se prepogosto zlorablja za neke druge namene. Ne zdi se ji tudi prav, da postopkov za množične poboje, ki so se po vojni zgodili brez odločitve sodišč, ni bilo, saj je v pravni državi treba zločin raziskati, poiskati storilce in dokazati ter za zločin kaznovati.

Brezigarjevo še nihče nikoli ni skušal podkupiti, je pa korupcija resen problem v vseh tranzicijskih državah, pa tudi v zahodnoevropskih državah ni neobičajna. Ker je odkritih primerov malo, še ne moremo reči, da problema ni, saj bo v primeru nepazljivosti podkupovanje preraslo mejo, ko ga je še mogoče obvladati. Bistveno ni le delo policije, tožilcev in sodišč, vsaj tako pomembno je ozaveščanje javnosti, kako nevarno je podkupovanje.

Večer: 2. novembra

Kako bomo volili?

Ker je med našimi ljudmi precej dvomov in ker je v prejšnji številki prišlo do nekaj napak, ponovno objavimo način, po katerem bodo lahko volili slovenski državljani, ki živijo v Argentini in so vključeni v volilni imenik.

Kdo ni izrecno zaprosil na volilno komisijo, da voli po pošti, bo lahko volil SAMO NA VELEPOSLANIŠTVU REPUBLIKE SLOVENIJE, Avda. Santa Fe 864, Piso 6, Buenos Aires, v nedeljo 10. novembra od 9. do 17. ure. S sabo mora prinesiti kak veljavni osebni dokument (DNI, Cedula, LC, LE, Potni list...).

Če ste z zadevnim formularjem posebej zahtevali na volilno komisijo, da volite po pošti, in ste prejeli volilno gradivo, boste morali overoviti volilno karto. Poleg običajnih načinov (notar, policija, sodnija), lahko volilno karto overovite tudi na veleposlaništvu RS, ali po slovenskih središčih po sledečem redu:

Naš dom, San Justo: nedelja, 10. novembra od 9. do 10. ure (Herman Zupan). Slovenska pristava: nedelja, 10. novembra od 10,30. do 11,30. ure (Herman Zupan). Slomškov dom, Ramos Mejia: sobota, 9. novembra od 19. do 21. ure; in nedelja, 10. decembra od 10. do 12. ure (Božidar Fink). Hladnikov dom, Lanús: sobota, 9. novembra od 19. do 21. ure (dr. Andrej Fink). Slovenski dom, San Martín: sobota, 9. novembra od 10. do 13. ure (Marjeta Smersu Boltežar). Slovenska hiša, Buenos Aires: nedelja, 10. novembra od 10,30. do 12. ure (Tone Mizerit). Slovenski dom, Mendoza: petek, 8. novembra, od 20. do 22. ure (Jože Šmon). SPD Bariloche: petek, 8. novembra, od 18. do 21. ure (Robert Andrew Eiletz). Društvo Triglav, Rosario: petek, 8. novembra, od 16. do 18. ure (Marjan Jeriha). Slovenski dom Miramar: petek, 8. novembra od 17. do 18. ure (Nežka Trpin). Slovensko podporno društvo Triglav, Buenos Aires: sobota, 9. novembra od 15,30. do 17,30. ure (Martin Duh); Slovensko Prekmursko društvo Bernal: sobota, 9. novembra, od 15. do 18. ure (Roberto Mislej).

Natlačenu v spomin

Prav je, da se ob 60. letnici zločinske smrti spomnimo bana dr. Marka Natlačena, begunca pred fašizmom s Primorske. Dne 13. oktobra je bil zahrbtno in s prevaro - komunistični atentator je bil preoblečen v duhovnika - ustreljen na svojem domu, vpricho žene in sina.

Takrat sem se po zaslugi Leona Kristanca in Jožeta Adamiča nahajal zaprt v Belgijski kasarni. Ko so odbirali zapornike za talce, je k meni v celico pristopil mlad italijanski policist v civilu. Namignil mi je, naj mu sledim. Zaslutil sem, da ne gre za nič dobrega. Star sem bil 17 let in oblike so me solze. Naenkrat se je ustavil in vprašal: „Quanti anni?“ (Koliko let?). Pomotoma sem odgovoril: „Sedici“ (šestnajst), čeprav sem jih imel sedemnajst. Začudil se je, da sem mu odgovoril po italijansko. Vprašal me je: „Come mai che tu parli Italiano?“ (Kako to, da govoriš italijansko?). Odgovoril sem mu: „Mia zia Pola“ (Moja teta Pola). Moja teta, rojena Škulj in poročena Gornik, me je naučila nekaj besed, kar mi je rešilo življenje. Policaj mi je začuden odgovoril: „Ma tu parli Italiano“. Premislil se je in me odpeljal v drugo celico.

Kmalu se lahko skozi okenske rešetke opazoval, kako so talce vodili do vojaškega tovarnjaka. Zadaj je bilo nekaj stopnic, da so lahko stopali na vozilo. Med tem časom se je pometač dvorišča v kasarni pod pretvezo pometa približal tovarnjaku. Proti njemu se je obrnil mlad zdravnik, kot sem izvedel kasneje, in pometaču rekel: „Oprezno sporočite moji ženi v Jamo“. Te besede me spremljajo vse življenje. Čez nekaj časa sem slišal strele, ki so vzeli življenje 24 talcev. Tako so komunistični heroji - skupaj z okupatorjem - uničevali slovenski narod.

Vinko Levstik, Gorica

Praznovanja ob dnevu mrtvih

V cerkvi Vseh svetih na ljubljanskih Žalah je ljubljanski nadškof in metropolit Franc Rode ob prazniku vseh svetih daroval tradicionalno sveto mašo. V nagovoru vernikom je med drugim dejal, da uradna javnost podaja idejo človeka zgolj v okviru tega sveta in tega časa in pri tem pozablja, da je človek presežno bitje. „Današnji dan najbolj oporeka ideologiji končnosti in omejenosti na sedanjí čas in prostor,“ je dejal. Vse vedenje na dan mrtvih ima navsezadnje svoj religiozni pomen, in pokaže, da se pod zunanjo nevero skriva nepriznana vednost in da je zunanji izraz nevernosti prava tolažba sredi

puščobe ateistične resignacije.

Popoldne je ljubljanski nadškof in metropolit Franc Rode ob spomeniku padlih v vojni za Slovenijo molil za vse tiste, ki so dali svoje življenje za čast države Slovenije. Dejal je, da so za svoje dejanje padli prejeli nagrado pri Bogu in da „se življenje ne konča v grobu, temveč v večni domovini“.

Predsednik države Milan Kučan pa je v Starem piskru v Celju položil venec v spomin na približno 100 talcev, med njimi 15 žensk, ki so jih Nemci pobili leta 1942. Nato je Kučan v spremstvu celjskega župana Bojana Šrota položil tudi venec pri spomeniku povojnim žrtvam na Teharjah, na Frankolovem pa je venec položil pred spomenik Sto frankolovskih žrtev, ki so jih nemški nacisti leta 1945 pobesili na jablanovem drevoredu med Frankolovim in Stranicam.

GLEJ...

PISMO IZ SLOVENIJE..... 2

KLUB EL PORVENIR 2

LJOBA JENČE MED NAMI 3

SLOVENSKI SVET,
TI SI KRASAN 3

SLOVENSKE NARODNE JEDI -
MARTINOVO 4

PISMO IZ SLOVENIJE

Oglašam se veliko preje, kot sem nameraval. Gre za zelo zanimivo zadevo in sem se odločil, da Ti o tem nekaj več napišem.

V petek zvečer je bila na POP TV (komercialna televizija, ki pa ima najbolj gledan program na področju informacij, večerni dnevnik itd) oddaja s predsedniškimi kandidati. Oddaja je bila zastavljena tako, da so predsedniški kandidati postavljali drug drugemu vprašanja, na katera so odgovarjali. Drnovšek se je vnaprej odrekal, da bi postavljaj vprašanja drugim kandidatom, je pa pristal na to, da nanje odgovarja.

Vprašanja so bila različna, od zelo vpljudnih in na primerni ravni, do provokativnih in nesramnih, katere je postavljaj predvsem Jelinčič, nekaj pa tudi Bebler (sin znanega komunista Aleša Beblerja). Barbara Brezigar je po najinem mnenju naredila zelo dober vtis. Tega niti levo obarvana skupina novinarjev, ki so ocenjevali po oddaji, ni mogla zanikati.

Prav nihče ji ni ničesar očital; celo takšna ocena je bila, da je neverjetno, s kako lahkoto je sprejemala vprašanje, ki je bilo po svoje nesramno, s prijetnim in razoroževalnim nasmeškom. Kajti nekateri ga sicer sprejmejo z nasmeškom, pa se vsaj v koticih ustnic vidi, ki so povešene navzdol, da ne morejo skriti slabe volje. Pogovor med njimi je izzvenel v ugotovitvi, da je praktično že vse odločeno. Zmagal bo Drnovšek, Brezigarjeva bo druga in če bo drugi krog, bo Drnovšek zmagal. Presenečen ne more več biti, stvar je odločena. Gledalci so imeli od začetka oddaje in nato še vso noč možnost, da glasujejo po telefonu za enega od devetih kandidatov.

Sinoči zvečer ob dnevniku, pa so posredovali rezultate. Glasovalo je nekaj preko 50.000 gledalcev, kar je po svoje izjemno število in verjetno rekord v vseh dosedanjih glasovanjih po telefonu, za karkoli. Rezultat pa je bil naslednji:

Brezigarjeva	39, 2%
Drnovšek	28, 6%
Arhar	13, 2%
Jelinčič	7, 7%
Kreft	4, 5%
Bučar	2, 4%
Bebler	1, 9%
Drevenšek	1, 4%
Cekuta	1, 1%

Seveda je bil takoj dan komentar, da je mogoče, da kdo večkrat glasuje za isto osebo in je treba to upoštevati. Vendar ko je prejšnji teden imel Drnovšek največ glasov, tega komentarja ni bilo.

Presenečenje je popolno. Kaj se je zgodilo in kako je mogoče, da uradne ankete javno mnenjskih raziskav od fakultete do časopisov kažejo, da je za Drnovška od 30-35 % za Brezigarjevo pa 19-22 %? Te javnomnenjske raziskave zajemajo običajno od 900 do 1400 anketirancev. Pogledal sem na www.slowwwenia.com (to lahko tudi Ti), na levi strani spodaj je anketa, ko glasuješ, se Ti pokaže tudi rezultat. Do danes 10 ure zjutraj je glasovalo 1912 udeležencev. Brezigarjeva je dobila 27% glasov, Drnovšek 23 % glasov, vrinili pa so še Kučana, najbrže, da bi se izkazalo, da je on nesporno najbolj zaželen oseba, čeprav ne more več kandidirati, dobil pa je 6%.

Ali se je zgodil v resnici kakšen pomemben premik? Stvar je zanimiva. Bomo videli, kakšne bodo reakcije LDS. V časopisih prav gotovo tega ne bodo polemizirali. Kaj bi delali reklamo.

Zdi se mi pomembno to, da je Bučar dobil le 2, 4% glasov in tudi v nobeni drugi anketi ne dobi dosti več. Mogoče največ do 5%. Zdi se mi, da je doživel veliko ponižanje. Človek, ki naj bi si lastil ime največjega demokrata, prvi predsednik parlamenta, ki je razglasil samostojnost, avtor slovenske ustave itd. bedno propade kot kandidat. On je že enkrat propadel, kot kandidat za župana Ljubljane;

porazil ga je Rupel. Mislim, da se je razgalila njegova dvoličnost. Prejšnji teden je na vprašanje, kako je kot partizan vstopil v partijo, dejal nekako takole: E, to ni nič, neumnost. K meni je prišel neki kmet in mi dejal, da me bodo (v partizanih) jutri spet vprašali, če hočem vstopiti v partijo, in če ne bom, me bo pokrila zemlja. Pa sem vstopil, pa to ni nič, saj veste, mladost, neumnost.

Ni pa bil vprašan, kako to, da je potem postal politkomisar, kako je mogel postati oficir OZNE, ki je temeljito preverila vsakogar, preden ga je sprejela, saj je moral biti več kot 100% zanesljiv.

Ni povedal, da je bil član Tomčevih mladcev pred vojno - nekakšna katoliška elita -, ni povedal, kako je postal član kabineta Mačka. Ni povedal nobenega razloga, kako je lahko odšel iz Ozne. Od tam pač nihče ni mogel brez soglasja in sprejetja določenih nalog.

Če je te moral sprejeti vsak zapor, pa jih oficir ne bi. Sicer pa tudi njegova pojava ni več v skladu s predstavo o predsedniku republike.

Rezultati ankete dajo misliti. Bomo videli, kako se bo v naslednjih dneh zadeva odvijala. B. pravi, pa ja ne bo spet kakšen atentat, kot je bil na Krambergerja, ki bi Kučanu odžrl vsaj 20% glasov... Po mojem gre verjetno za določen premik in rezultat ankete ni nepomemben. Ali je v resnici narasla priljubljenost Brezigarjeve tako, da dohiteva ali je prehitela Drnovška, najbrže ne bomo izvedeli iz medijev.

To bodo pokazale predvsem volitve, nekaj pa tudi dogajanja v tem tednu, odnos časopisov in TV postaj do Brezigarjeve, pa tudi odnos drugih kandidatov do nje na soočenjih.

Bomo videli. V ponedeljek bo že izšla običajna tedenska anketa Dela in če bo tam tudi kakšen premik pri Brezigarjevi, bo to potrdilo, da se v resnici premika.

Lep pozdrav! B. T.

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

TONE MIZERIT

Kot že tolikokrat v argentinski zgodovini je normalen razvoj države odvisen od normalnega razvoja v peronizmu. To pa je skoraj nemogoče.

Ne ve ne kod, ne kam... Najhujše ob vsem tem je, da sami glavni igralci drame ne vedo, kaj naj storijo. Kot v bitki je mnogo odvisno od nasprotnikovega nastopa. Treba je ustaviti udarec in zadati svojega. Razlika je v tem, da tukaj ni dveh nasprotnikov, ampak jih je večje število. Res je, da je v ozadju bistveno nasprotje med Duhaldejem in Menemom, a sedanji predsednik ni kandidat, prejšnji ima nasproti sebe še tri druge tekmece. Nihče od njih pa ne ve, kakšno taktiko in kakšno strategijo izpeljati za dosego edinega in enotnega cilja: predsedništvo države.

Preveč vprašanj - premalo odgovorov. Lahko bi jih našli celo kopico, a ustavimo se pri glavnih: kdaj bodo notranje volitve; kdo se jih bo lahko udeležil; kateri bodo kandidati; kaj bodo storili ostali? Glede datuma notranjih volitev teče huda polemika, ki je ne bo tako hitro konec. Verjetno bo imelo zadnjo besedo sodišče. Na splošno obstaja mnenje, naj bodo volitve odprte, torej za člane in za neodvisne državljane, ki bi hoteli voditi. Vendar Menem se boji neodvisnih glasov in bo verjetno skušal, da naj volijo le člani. Glede kandidatov je še vse nejasno. Verjetno bosta končno tekmovala v sklopu stranke samo dva kandidata. Ostala dva bosta v tem primeru nastopila samostojno, izven peronistične stranke. Kdo bo na eni in kdo na drugi strani pa je še odvisno, pod kakšnimi pogoji se bo volilo.

Kdo bo odločil. To je glavni predmet sedanjih bojov. Menem vztraja, naj odloči svet stranke in volilna komisija (pod njegovim vplivom). Duhalde skuša, da o tem odloči kongres (konvencija) stranke in po njem skuša zamenjati člane volilne komisije. Eni in drugi pa so pripravljeni takoj sprožiti sodne postopke (Menem jih je že, Duhalde je odgovoril), kadar nasprotnik odloči kaj, kar drugi meni, da mu škoduje. Tako da bo imelo na vsak način zadnjo besedo sodišče. Ko bo sodna beseda jasna in neizpodbitna, se bo pač vsak odločil, kje in kako nastopi volilno tekmo.

Konvencija peronizma. Po uspehi uprizoritvi svoje moči na konvenciji v tork 29. oktobra, je Duhalde legalno sklical novo zasedanje za ta tork 5. novembra. Udeležba bo manjša in nastaja vprašanje sklepčnosti. Kakor hitro se namreč zmanjša nevarnost Menemove nadmoči, popusti jo vse povezave in se začnejo notranji pretepi med

skupinami, ki na prvi pogled izgledajo enotne. Ko tiskamo te vrstice, zaseda konvencija, ki bo nekaj (a samo nekaj) stvari razjasnila.

Kdo je kdo. Težko so razvidna zavezništva v tej vojni. Nekaj je jasnih, druga ostajajo prikrita. A na splošno opazovalci smatrajo, da je za Duhaldejem strumno postrojen mogočni peronizem province Buenos Aires pa številni guvernerji kot De la Sota (Cordoba), Kirchner (Santa Cruz), Juarez (Santiago) in vplivne osebnosti kot senatorji Puerta, Capitanich in Barriounevo. Menem si lasti priateljstvo guvernerjev Romero (Salta) Marin (La Pampa), Maza (La Rioja). Nekateri opazovalci pa trdijo, da v to skupino spada tudi Rodríguez Saa in vrsta sindikalnih vodij. Še neopredeljeni pa ostajajo Bordon, senator Busti, guverner Manfredotti (Ognjena zemlja) in sindikalist Daer. Kaj pa Reutemann? Včasih potegne z Duhaldejem, drugič ga pusti na cedilu. Vedno obdrži zadnjo besedo zase.

Temna prihodnost. Mnogo opazovalcev soglašajo s predvidevanji, da je razkol v peronizmu neizbežen. Naj se notranje volitve izpeljejo normalno ali ne, naj zmaga ta ali drugi, vedno bo neka skupina ostala nezadovoljna in izrabila možnost nastopa izven strankine strukture. Če bi bili v normalnem položaju kake druge možne opcije izven peronizma, bi to pomenilo peronistični poraz. Ker pa te opcije zaenkrat ne vidimo, se peronizmu kljub temu nasmiha prihodnost. Ne nasmiha se pa državi, kateri se obeta nova doba politične nestabilnosti. Rane, ki jih bodo pustili sedanji in prihodnji spopadi, se ne bodo hitro zacelile in žalitve le počasi pozabile.

In ostali? Radikali se navdušujejo z idejo, da bodo vstali kot Lazar iz groba. A javnomnenjske ankete njihovih kandidatov skoraj nimajo v mari. Kljub še vedno močni strankarski strukturi se jim obeta slaba volitev. Elisa Carrio pa ima hude težave. Krha se njena povezava s socialisti. To je bil sporazum, ki je temeljil na pomanjkanju: Socialisti nimajo prepričljive osebnosti, Carrio pa nima močne strukture stranke. Tako naj bi se lepo dopolnjevali. A prišle so vmes ideološke razlike (kot vedno pri levici) in predvsem vprašanje kandidatur. Socialisti zahtevajo več, kot pa jim je Elisa pripravljena dati. Razkol je pred vrati in posebna komisija se trudi uglasiti razmerje. Carrio pa se je že opekla z Zamoro, ki jo je najprej zbil na javnomnenjskih anketah (precej je padla), sedaj pa jo je pustil na cedilu. Gospe manjka še precej politične zrelosti, zlasti pa politične spretnosti.

Klub El Porvenir

PAVEL FAJDIGA

Ko sem bil še otrok, vedno v kratkih hlačah in z umazanimi koleno, smo živeli v odročnem kraju, imenovanem Castelar. Asfaltiranih cest ni bilo daleč naokoli. Najbližje avtobusno postajališče, do katerega si moral v deževnih dneh stopicati po blatu in preskakovati luže, se je imenovalo Los indios (Indijanci). To so bili še časi, ko je pek razvažal kruh z vozom, ki ga je počasi vlekel otožen konj, mlekar pa je mleko prevažal v visokih pločevinastih posodah. Ob nedeljah nas je oče včasih peljal k maši v bližnjo cerkev, posvečeno sv. Marti. Pot je vodila mimo manjšega kluba z imenom El Porvenir (Prihodnost). Za njegovim razpadajočim obzidjem je bilo slišati otroke, ki se kriče podijo za žogo, in glasbo, ki si jo vrtijo njihovi starši, medtem ko veter razpihava dim mesa na žaru. „Ah, kakšen porvenir!“ je hudomušno dahnil oče, ko sva se nekoč vračala domov in je prebral napis nad vhodom.

Ko sem bil še otrok, nisem premišljeval o knjižnicah. Bile so samoumevna danost tega sveta. Prvo sem spoznal v bližnjem mestu Moron. Bila je izredno pusta in odbijajoča. Poleg katalogov in pulta za izposajo so se v manjši sobi okrog dolge mize gnetli neudobni stoli, na katerih si šolsko nalogo čezmerno zasovražil. Nekaj let zatem sem obiskal Narodno knjižnico, kjer je mogoče prav v tistem času ravnateljaval Borges. Spominjam se mrkoglednega knjižničarja s črnimi polizanimi lasmi in prostorne osrednje čitalnice, katere strop se je bočil v nebo, tako da je bila videti kot katedrala in ti je od samega čudenja jemalo sapo. Spominjam se, kako sem se začudil, ko sem zvedel, da je odprta od 7. do 23. ure. Če niti ne govorim o tem, kako debelo sem pogledal, ko sem ugotovil, da je Kongresna knjižnica odprta 24 ur na dan.

Odtlej me je mnogokrat zaneslo v različne knjižnice. Pogosto zaradi knjig, včasih tudi zaradi prijazne knjižničarke, a vselej zaradi čudenja. In to čudenje ni minilo, prej nasprotno, knjižnice so se namreč postopoma razvile v

prava informacijsko izobraževalna središča, ki si prizadevajo, da bi ustregla tako tistemu, čigar radovednost je skromno omejena na skopi in minljivi podatek, ki ga bo tenutno rešil iz zagate, v katero je zašel, kakor tistemu, ki ga radovednost žene za trajnejšim vedenjem o sebi, drugih in svetu, v katerem se je znašel, ali pa si celo prizadeva osvojiti neosvojljivo. Med seboj so vzpostavile elektronsko povezavo, na državni in meddržavni ravni, omogočile brskanje po oddaljenih katalogih in bazah podatkov ter razvile učinkovito medknjižnično izposajo. Skratka, ko danes stopiš v knjižnico, vstopaš v (skoraj) vse knjižnice sveta. In še s to prednostjo - kot sem nedavno prebral v Financial Timesu -, da ti v knjižnici ne bodo poskušali prodati ničesar, obeta se ti celo nesebičen nasvet!

Prav zato ne morem mimo neugodnih razmer, v katerih so se znašle številne knjižnice pri nas: nekaterim so se sredstva skrčila na golo preživetje, drugim grozi ukinitve dejavnosti, spet druge životarijo v neustreznih prostorih ali imajo premalo osebja, nekaterim teče voda v grlo - oziroma po knjigah in računalnikih - in samo še ocenjujejo škodo, ki iz dneva v dan narašča. Ko opazujem, kako si s takšnim malomarnim početjem zapravljamo prihodnost, bi najraje za očetom ponovil: Ah, kakšen porvenir!

In da se vrnem k izhodišču tega zapisa, naj povem, da se je domači kraj po skoraj petdesetih letih temeljito spremenil. Za vzorec naj navedem le to, da se nekaj korakov od od nekdanjega postajališča Los indios danes bohoti orjaško trgovsko središče Plaza Oeste (Zahodni trg), kjer si lahko nakupite vsakdanje potrebščine, izbirate hrano, od italijanske do arabske, očistite obleko v nekaj urah, stopite v kinodvorano ali prelistate zadnje prevedeno Žiškovo delo. Vendar vse to mogoče res ni najbolj pomembno.

Nedavno me je deskanje po medomrežju zapeljalo na spletni časopis Oeste Baires, ki pokriva moj rodni Castelar. V njem sem prebral napoved, da bodo v klubu El Porvenir odprli knjižnico. Drobna vest, a pomembna novost. Ko zdaj pomislim na očeta in njegovo hudomušno pripombo, sem prepričan, da bi danes priznal, da je bil klub vendarle vreden svojega imena. In jaz bi mu pritrdil.

Delo, Književni listi 18. oktobra 2002

SLOVENC V ARGENTINI

Iz življenja Zveze slovenskih mater in žena

Marsikdo je že primerjal našo skupnost mozaiku. In prav je tako! Toliko šol in Domov, tečaji vseh vrst, verske in kulturne dejavnosti sestavljajo z majhnimi drobcami kar lepo sliko.

Naša Zveza je sestavni delček te skupnosti že 36 let, hvala Bogu! Rade se zberemo sedaj na prvi četrtek v mesecu; dolga leta smo se ob sredah, ki pa so postale bolj nevarne zaradi izgrediv na cestah. Pred srečanjem še „sejemo“, pripravimo in razdelimo delo za prihodnjico. Skoraj nepomembno delovanje, bi lahko rekli slabomiselnosti, spričo bolj vidnih in bolj opaznih. Vendar vztrajamo, izpeljemo letni program vsaj toliko, da ne zgubimo poguma za naprej, s pomočjo plemenitih, velikodušnih rojakov tukaj in po svetu, ki upoštevajo naše napore za celotno slovensko ohranitev. Me pa se držimo pravilnika Zveze s štirimi gibalnimi silami: 1.) Vzgajati naše otroke, da so slovenskega rodu. 2.) Posredovati naši mladini slovenske običaje in tradicijo. 3.) Pomagati osamelemu in pomoči potrebnemu rojaku. 4.) Ostati zvesti načelom zaradi katerih smo zapustili domovino. TAKO NAM BOG POMAGA!

Tudi v širšem obsegu kličevo Bogu za pomoč mi, ki živimo tukaj v Argentini in ki „zavestno sprejmemo slovensko duhovno domovinstvo“, kot pravi molitev za Slovenijo, kajti nam ni vseeno, kaj se godi tam in tukaj! Slučajno so v obeh objavljene volitve...

Prav o tem sta nam pripravila zanimive pogovore urednik Tine Debeljak v juliju o slovenski pripravi nanje; časnikar Tone Mizerit pa v oktobru o tukajšnjih, ki so prav tako že pred vrati, če se bodo stranke zedinile v vseh notranjih zmedah. Ista tema, a z geografsko razdaljo 16 tisoč kilometrov! Oba sta že veliko objavila v tedniku Svobodna Slovenija, le v živo se dojame drugače; tisto kar se bere med vrsticami, sta nam razložila, da se je sprožil sproščen pogovor, za kar smo jima zelo hvaležne s priporočilom za drugič - po „nevihti“.

„Mir je sad pravičnosti“ je naše letno geslo! Kako bi bilo želeli, da bi se tega oprijeli vsi politiki brez izjeme! Bog blagoslovlja tiste, ki delajo za mir. Angeli so ga oznanjali ob Jezusovem rojstvu kot drugo sporočilo, takoj za: Slava Bogu na višavah... Človeštvo hrepeni po miru in življenju brez krivic!

S tem zaključujemo naše poslovno leto in prosim oproščenja za zamudo s poročili. O neprašljivih volitvah na prvi četrtek v novembru, idejah in delu za bližajoče božične praznike se bomo še oglasile.

Zveza

Ljoba Jenče med nami

Med mnogimi obiski, ki smo jih bili letos deležni iz Slovenije, šteje tudi Ljoba Jenče, svobodno umetnico, ki se od leta 1988 posveča zbiranju in postavljanju starih ljudskih pripovednih in drugih ljudskih pesmi in pripovedovanju pravljic. Umetnost pripovedovanja in petja tudi poučuje.

V letošnjem letu je izšla njena nova CD plošča z naslovom „SRČNA MOČ“, ki vsebuje slovenske ljudske pesmi skozi praznično leto. Večkrat je že izrazila zanimanje in željo, da bi s svojo umetnostjo in znanjem obiskala slovenske ljudi po svetu.

Letos se je ponudila priložnost, da s podporo ministrstva za Kulturo obišče tudi nas v Argentini. V predhodnih pogovorih se nam je zdelo, da je še najbolj primerno, po potrebi in v dobi obiska, da položimo poudarek na šolske otroke. Prišla je v četrtek 3. oktobra, in takoj odšla naprej v Mendoza, kjer je v soboto 5. imela srečanje z otroki iz šole sv. Cirila in Metoda. Priredila je tudi nastop za odrasle.

Naslednji konec tedna se je mudila v Buenos Airesu. V soboto 12. je obiskala Baragovo šolo v Slovenski vasi in imela delavnico z otroki. V nedeljo 13. je pred množično publiko nastopila tudi na Slovenskem dnevu v Našem domu v San Justo. Ljoba pri izvedbi uporablja predvsem svoj glas (a capella) in preprosta ljudska zvočila. Njen nastop je pritegnil pozornost

vseh navzočih, saj je bilo prvič, da se nekdo s tovrstno umetnostjo predstavi pred nami.

V ponedeljek 14. na državni praznik, pa je v popoldanskih urah vodila posebno delavnico pripovedovanja pravljic in negovanje govorne kulture skozi pripovedovanje znotraj družine ali pedagoškega procesa. Srečanja se je udeležilo kar 24 učiteljic iz naših slovenskih tečajev na področju Velikega Buenos Airesa. To se nam je zdela najvažnejša točka njenega obiska, saj je pridobivanje novih pedagoških prijemov, zlasti povezanih s slovensko kulturo, za naše učne moči izredno važno.

Končno se je zadnji konec tedna svojega obiska podala še v Bariloche in se srečala z otroki Aljažev šole ter z bariloško slovensko skupnostjo.

Ljoba Jenče je imela tudi radijski pogovor in med tednom stopila v stik z argentinsko realnostjo in

Film o Petru Opeki

Koroška ORT (radio Televizija) - dokumentacija o misijonarju Petru Opeki na Madagaskarju in o njegovi gradnji Koroške vasi za otroke smetiščarjev je veliki zmagovalac 12. Mednarodnega filmskega festivala v slovaški Čadci. Utemeljitev mednarodne žirije: „Briljantna produkcija“.

To dokumentacijo bodo v naslednjih tednih predvajali na Madžarskem, Slovaškem, v Romuniji in v Jugoslaviji. Doslej je film po satelitu v Nemčiji sprožil velik odmev. Igrali so ga tudi v Sloveniji, sedaj pa ga sintonizira tudi italijanska televizija

6. oktobra, Nedelja, Koroška

„ARGENTINCI“ V SLOVENIJI

Iz našega življenja

Kar se tiče življenja „Argentincev“ v Sloveniji, lahko povemo, da postopoma postajamo mala argentinska skupnost, kjer so srečanja zelo pričakovana, posebno ker se on takih priložnostih ljudje sprostijo in izmenjajo svoje življenske izkušnje. V pomladanskem in poletnem času smo se vsak teden srečevali v Šentjakobu ob Savi, kjer je župnik Toni Burja iz Slovenske vasi. Zabavali smo se ob nogo-

metu, klepetu in mateju. Vsak mesec smo imeli piknik, kjer se nas je vsakokrat zbralo približno sto ljudi. Temu pravimo „asado po slovensko“ (čevapčiči, kotleti in piščanci). Po nogometnem turnirju smo imeli še argentinski asado s pravim argentinskim mesom.

To poročilo bo zvenelo dokaj gastronomično. A spričo velikih družin z malimi otroci in v poletnem času se tovrstna srečanja še najbolj obnesejo.

V nedeljo, 27. oktobra smo se zbrali pri Pavletu Novaku v cerkvi Srca Jezusovega pri vsakoletni maši za žive in mrtve Slovence v Argentini, za tem pa smo imeli družabno srečanje v prostorih dijaškega doma Tabor. O tem kaj več pozneje. V decembru pa predvidevamo Miklavževanje in Božičnico.

-n.-r.

Slovenski svet, ti si krasan

IVAN KLEMENČIČ

Letos mi je Bog podaril možnost, da sem drugič obiskal domovino svojih prednikov. Štiri leta smo se pripravljali s sošolci, končno je prišel tako zaželeni dan, 28. junij. Na letališču smo bili zelo nestrpni, zato smo se hitro poslovili od staršev in sorodnikov ter se vkrcali na letalo. Polet je bil neskončen.

Po dvajsetih urah vožnje smo prišli v Trst. Z letališča smo šli naravnost v Slovenijo. Ko smo se peljali z avtobusom iz Italije v Slovenijo, mi je srce bilo drugače, močnejše. Peljali smo se preko državne meje; zagledal sem to krasoto in začutil nekaj, kar ne morem razložiti. Res nisem mogel verjeti, da sem bil zopet tam, kjer so živeli moji stari starši, tam, kamor spadam tudi jaz.

Prve dni, ko sem bil pri sorodnikih blizu Ljubljane, sem bil čudno vesel. Čeprav sem bil zelo daleč od svoje družine, sem čutil njihovo prisotnost. Premišljeval sem ... in premišljeval, pa mi je prišla tale misel v glavo: s svojo družino bi moral živeti v

tistem kraju. Mislim sem, kako lepo bi bilo živeti v tisti krasni naravi, v tistem miru, v tistem veselju.

V ponedeljek, 1. julija, smo se sošolci zopet srečali v Dijaškem domu v Ljubljani. Tam so nam pokazali sobe, kjer smo odslej spali, nato pa smo odšli v šolo. Vsak dan smo vstajali zgodaj in pridno hodili k pouku. Učili smo se v glavnem slovnico, poslušali glasbo in se igrali razne igre. Popoldne pa smo imeli prosto, zato smo vsak dan hodili do središča Ljubljane, poznamo jo skoraj kot svojo dlan.

V Poletni šoli so vsak dan organizirali nekatere izvenšolske dejavnosti, izlete ali ogleda zanimivih krajev. V četrtek, 4. julija, smo šli na Primorsko. Obiskali smo kraje, kjer pridelujejo sol in oljčno olje. Odpotovali smo v Piran. Tam nam je vodič razložil zanimivosti mesta, potem pa smo se šli kopat v Jadransko morje.

V soboto smo šli na Šmarno goro. Zelo je bilo posrečeno, ker smo trije sošolci zgrešili pot. Hvala Bogu smo prišli do cilja. Obiskali smo tudi Maribor: Slomškov trg in stolnico. Videli smo tudi Slomškov grob.

Navijali smo pri tekmah, ki jih je odigrala nogometna reprezentanca ZS in zasedla prvo mesto na turnirju med izseljenskim moštvom.

V četrtek, 11. julija smo obiskali Kočevski Rog. Žalostno te pretrese, ko stopiš na tla, kjer so umirali naši junaki. Franci Cukjati, ki je bil prav tedaj na obisku v Sloveniji, je maševal, mi pa smo peli ob spremljavi kitare in prosili za duše domobrancev, ki so tu darovali svoja mlada življenja za domovino.

Takoj po tem pa smo šli v Ribnico, kjer so se v vasi pripravljali na poroko. Postregli so nam s potico in mnogimi drugimi jedmi in pijačo. Pomagali smo pripravljati mlaje, ki so jih postavili pred vasjo.

V petek, 12. julija smo imeli zaključno prireditev Poletne šole na Ljubljanskem gradu. Razdelili so nam diplome; vsaka skupina je predstavila svojo točko. Ta večer bo ostal nepozaben v našem spominu.

V soboto, 13. julija smo vstali zelo zgodaj z namenom, da bi obiskali nadškofa dr. Franca Rodeta. Vstopili smo v veliko dvorano, kjer nas je nadškof že čakal. Obklečeni v uniforme smo se mu predstavili, recitali nekaj Papeževih pesmi in zapeli mladinsko himno. Gospod nadškof se nam je zahvalil in nas prosil, naj še naprej krepimo svoje slovenske korenine.

V nedeljo smo šli že ob sedmih zjutraj k sveti maši, nato pa na pot proti Koroški. Ta pokrajina mi je bila zelo všeč, ker je tam čudovita narava. Spali smo v gradu na gori, ki se imenuje Reberca. Čeprav bolj na kratko, smo videli veliko zanimivosti, krajev, gradov, cerkev, hiš znanih osebnosti, knežji kamen, Vrbsko jezero itd. Ogledali smo si tudi zelo zanimiv kraj „Minimundus“. Tam je bilo v miniaturni okoli sto najvažnejših krajev, spomenikov in stavb vsega sveta.

Tako smo se v torek vrnili v Ljubljano, toda na poti smo obiskali Marijo Pomagaj na Brezjah ter tam molili za vse naše potrebe. Ogledali smo si tudi Blejsko jezero, kjer smo se s čolni peljali do otoka in v cerkvi pozvonili z zvončkom želja. Kaj smo si želeli? To bo ostala skrivnost v srcu vsakega.

Naslednji dan smo šli zopet preko slovenske meje. Obiskali smo Trst; zelo zabavno je bilo; kopali smo se v Sesljanu.

V četrtek smo se odpravili na izlet v Postojnsko jamo in Predjamski grad. Bilo je čudovito. Končno smo si v petek ogledali Novo mesto. Gospod Rezelj nam je vse natančno razložil, ker se je on tam rodil. Videli smo grad Otočec in se šli kopat v Šmarješke toplice, kjer smo tudi nastopili.

Tako se je naše skupno potovanje končalo, ker smo se v petek zvečer razšli k našim sorodnikom. Bil sem v Dolu pri Ljubljani, potem pa tudi v Trstu, kjer živi mamina teta. Res je bilo lepo, ker sem bil z mladimi svoje starosti in smo hodili k morju, skakali v vodo in se igrali odbojko na pesku.

Čas je zelo hitro mineval in tako smo se zopet dobili v Ronkah. Tam smo se poslovili od sorodnikov in odleteli v Rim. Ogledali smo si večno mesto, videli smo ogromno spomenikov in zanimivih stvari, med njimi Vatikan in Kolisej.

Tako se je ta sanja končala. Čeprav sem Slovenijo že poznal, nisem mogel verjeti, da nam je Bog podaril tako lepo naravo: visoke gore, žuboreče potoke, zelena travnike, dišeče rože... Obenem pa je bilo to veselje še večje, ker sem to sanjo preživel s svojimi prijatelji. Res sem hvaležen Bogu, staršem in vsem, ki so nam omogočili to potovanje pa tudi g. Rezlju in Bogdanu, ki sta nas spremljala.

RAST pred spominskim parkom Teharje

Na slovenski obali...

REZULTATI ŠAHOVSKE OLIMPIADE NA BLEDU

PRVI KROG:

Najboljši slovenski reprezentanci sta na 35. šahovski olimpiadi na Bledu v prvem krogu zabeležili zmago. Moška A ekipa je brez obeh naturaliziranih Ukrajincev na prvih dveh deskah, Aleksandra Beljavskega in Adriana Mihajličina, premagala Tunizijo 3,5:0,5. Mlada moška B ekipa je igrala proti enim izmed favoritov turnirja Angliji, ki je šesta nosilka, in klonila z 0,5:3,5. Pol točke si je z enim največjih uspehov v karieri priigral 16-letni Jure Borišek, ki je z belimi figurami remiziral z velemojstrom Nigelom Shortom, ki ima višji rating od vseh slovenskih reprezentantov in je na lestvici FIDE 19., kljub temu pa je bil večji del dvoboja v podrejenem položaju. Slovenija C je odpravila Hong Kong s 4:0.

Popolna ženska A vrsta je tudi zmagala in sicer Islandijo z 2:1; ekipa Slovenije B je premagala Jamajko z 2:1, Slovenija C pa izgubila z močno Bolgarijo z 1:2.

DRUGI KROG:

Večina slovenskih reprezentanc je izgubila. Moška A ekipa, ki je 13. nosilka, je v boju s Kanado igrala 1,5:2,5, moška B je izgubila z Malezijo z 1:3, Slovenija C pa z Bosno in Hercegovino z 0,5:3,5.

Tudi ženska A reprezentanca je klonila z Litvo z 1:2, Slovenija B je s Francijo, ki je osma nosilka, gladko izgubila z 0:3, Slovenija C pa je z Južno Afriko igrala neodločeno 1,5:1,5.

TRETI KROG:

Slovenski A reprezentanci sta ponovno zmagali.

Moška vrsta je prvič igrala s štirimi velemojstri ter s 3:1 premagala Singapur, sprva pa je kazalo še na višjo zmago. Slovenija B, mladinska reprezentanca, je v moški konkurenci s 4:0 premagala Somalijo, izkušenejša in starejša C ekipa pa je izgubila vse štiri partije s Kitajsko, ki je sedma nosilka.

Prva ženska ekipa je z 2:1 ugnala Makedonijo. Uspešni sta bili tudi mladinska ženska B reprezentanca, ki je z 2:1 premagala Albanijo, ter Slovenija C, ki je s 3:0 porazila Nigerijo.

ČETRTI KROG:

Tudi v tem krogu sta slovenski A reprezentanci zmagali.

Moška A vrsta je z 2,5:1,5 premagala Latvijo in ima sedaj 10,5 točke. Mlada moška B ekipa je izgubila z Barbadosom, C ekipa pa je z moštvom Mednarodne zveze slepih in slabovidnih (IBCA) zmagalo z 2,5:1,5.

Prva ženska ekipa je z 2,5:0,5 ugnala Dansko. V ženski konkurenci je mlada B ekipa z najvišjim možnim izidom porazila Dominikansko republiko, ekipa C pa je klonila z Mongolijo z 1:2.

PETI KROG:

Moška A ekipa je z 1,5:2,5 izgubila z Makedonijo in si deli 31. mesto s 3,5 točkami zaostanka za vodilno Bosno

in Hercegovino. V slovenskem moškem obračunu je Slovenija B premagala Slovenijo C z 2,5:1,5. Slovenska ženska A ekipa je premagala Mongolijo, Azerbejdžan pa je z 2,5:0,5 ugnal Slovenijo B. Slovenija C je igrala neodločeno z Alžirijo.

ŠESTI KROG:

Slovenski moški reprezentanci in ženska C ekipa so se izkazali z visokimi zmagami v 6. krogu.

Slovenija A je s 3,5:0,5 premagala Bangladeš, s tem rezultatom je Slovenija C premagala Bahrain, Slovenija B pa je igrala 2:2 s Turčijo.

Prva ženska ekipa je iztržila neodločen izid z Belorusijo, Slovenija C je z 2:1 premagala Kanado, Slovenija B pa je z 1:2 izgubila z Uzbekistanom.

Rusija je brez Garija Kasparova visoko, s 3,5:0,5, premagala doslej vodilno Bosno in Hercegovino ter ponovno zavzela prvo mesto. Gruzijke pa so se še bolj utrdile na vrhu lestvice, saj so kar s 3:0 premagale Nizozemke.

SEDMI KROG:

Slovenski A reprezentanci sta v 7. krogu, na polovici 35. šahovske olimpiade na Bledu, izgubili.

Slovenska moška ekipa je z Madžarsko visoko izgubila z 0,5:3,5. Slovenija B je premagala Tajsko s 3:1, Slovenija C pa Iran z 2,5:1,5.

Ženska A ekipa je izgubila s Slovaško z 1:2, peto zmago v šesti partiji pa je dosegla 18-letna Ana Srebrnič. Slovenke v B reprezentanci so premagale Luksemburg z 2,5:0,5, Slovenija C je izgubila s Kubo.

OSMI KROG:

Slovenski reprezentanci A sta tudi v 8. krogu zabeležili

visoka poraza. Prva moška ekipa

je izgubila z Moldavijo z 1:3, prva

ženska pa s Kazahstanom z 0,5:2,5.

Moška ekipa B je edina med vsemi šestimi ekipami gostiteljice

tekmovanja dosegla zmago; s 3:1 je ugnala Egipt. Ženska

C ekipa je igrala neodločeno 1,5:1,5 z

Brazilijo, moška C vrsta je izgubila z

Bangladešem z 1,5:2,5, mlade šahistke v B ekipi

so z 0,5:2,5 izgubile s Kirgizijo.

Rusi so z 2,5:1,5 premagali evropske

prvake Nizozemce in so s 24 točkami ostali na čelu

lestvice ter so še naprej dobro na poti k obrambi

olimpijskega naslova. Na drugo mesto se je po

novi visoki zmagi prebila Madžarska (22,5).

V ženskem derbiju kroga in morebiti tudi celotne olimpiade

so Gruzijke, ki so druge nosilke, kar z 2,5:0,5

premagale olimpijske zmagovalke Kitajke in se z 19 točkami utrdile na vrhu

lestvice.

Seminar za animatorje

V Ljubljani se je 21. oktobra začel enotedenski seminar za kulturne animatorje iz slovenskega izseljenstva, ki je prvi takšne vrste. Udeležuje se ga 12 kulturnih animatorjev iz ZDA, Kanade, Argentine, Avstralije, Švice, BiH in ZRJ. Seznanjajo se z delovanjem svojih kolegov v izseljenstvih sredinah po svetu ter s številnimi slovenskimi kulturnimi dejavnostmi v matični domovini. Ogledali so si gledališke in druge predstave, spremljali gledališke vaje, spoznavali skrivnosti filmske in video umetnosti in se spoznali s slovensko zborovsko sceno. Med svojim bivanjem v Sloveniji so obiskali tudi kulturne ustanove v Mariboru, Celju in v koroškem zamejstvu. Strokovni program seminarja je pripravil Javni sklad Republike Slovenije za kulturne dejavnosti. Urad za Slovence v

zamejstvu in po svetu, ki je pobudnik omenjenega seminarja in je zagotovil tudi večino finančnih sredstev za njegovo izvedbo, želi z idejami, strokovnimi nasveti in prikazom sodobne slovenske kulturniške dejavnosti pomagati osebam, ki v slovenskih izseljenstvih društvih predstavljajo stebler celotnega narodnokulturnega in družabnega življenja.

Iz Argentine so odpotovali v Ljubljano Ana Klemen iz Slovenskega društva Carapachay, Blaž Miklič iz Našega doma San Justo in Tone Štirn iz Slovenskega društva iz Mendoze. Vsi trije so bili izbrani med slovensko skupnostjo v Argentini da se udeležijo seminarja animatorjev, ki se dogaja sedaj v Sloveniji. Vsi trije se ukvarjajo z dušo in telesom s slovensko besedo in kulturno dejavnostjo v Argentini.

Vrhunska pevska kultura v Vetrinju

27. septembra so številni obiskovalci pevskega recitala v dvorani fresk vetrinjskega samostana doživeli odkrivanje skritih pevskega zaklada. Tako Anton Nagele kakor dr. Franc Cigan sta zapustila vrsto samospevov za glas in klavirsko spremljavo na slovenska in deloma tudi nemška besedila. Večino teh kompozicij sta na recitalu krstila Bernarda in Marko Fink.

Oba umetnika imata ne le izjemno lepe glasove, a kar še več šteje, je njuna neprimerljiva sposobnost čustvenega izražanja in kongenialne interpretacije pesemske literature. Ni slučajno Bernarda stalen gost na Schubernadi v Schwarzenbergu, in ni slučajno dobil Marko v Parizu zlatega Orfeja za Zimsko potovanje. Da imata v Nataši Valant izredno pozornost in senzibilno spremljevalko na klavirju, je še dodatna prednost.

Razume se, da pri takih umetnikih dobi tudi ljudska pesem nove dimenzije, kar se je pokazalo v drugem delu sporeda. Če drži, da se pripravlja zgoščenka z vetrinjskim programom, se že danes lahko veselimo.

obd, Nedelja, Koroška, 6. oktobra

SLOVENSKE NARODNE JEDI

Martinovo

Martinovo je v Sloveniji zelo priljubljen praznik. Povezan je z godovanjem sv. Martina Tourskega 11. novembra. Svetnik je galsko frankovskega porekla. Oba starša sta bila pogana in Martin je proti njuni volji z dvanajstim leti prosil za sprejem med katehumene. Že starejši je postal vojak. Po svetu je znana njegova slika, ko v zimskem času okoli leta 334 kot vojak deli svoj plašč z revežem. Sv. Martin je v mnogih evropskih deželah zelo čislán svetnik in se ga spominjajo z raznimi šegami in navadami.

Češčenje sv. Martina so med našimi predniki pospeševali predvsem benediktinski menihi med 7. in 11. stoletjem. Že v tem času so nastale naše najstarejše cerkve sv. Martina, kot n. pr. v 9. stoletju v Slovenj Gradcu ali malo kasneje v Bohinju. Na oltarnih slikah je največkrat predstavljen kot usmiljen vojak, ki z mečem reže svoj plašč.

Martinovanje je postalo lep jesenski praznik, katerega izvor sega daleč v dobo naseljevanja Slovencev v naše

kraje. V tem času so se naši poganski predniki zahvaljevali svojim bogovom za letino, pastirji za dobro pašo, delali so koline in spravljali poljske pridelke za bližajočo se zimo. V času pokristjanjevanja je ljudstvo preneslo mnogo keltskih navad na češčenje sv. Martina, med njimi tudi poganski zahvaljevalni praznik. S stoletji so se po naših krajih pojavile različne oblike praznovanja Martinovega godu. Stare poganske jesenske pojedine so ostale, le nov smisel so dobile.

V Sloveniji je martinovo nekako pomešano z vinom. Takrat se namreč mošt „spremeni“ v vino, katerega pa je seveda treba „poskusiti“, kakor pravi semiška pesem:

„Pršu je, pršu sveti Martin,
on ga je krstil, jest ga bom pil.
Kume moj dragi, zdaj se napi,
dugo ga ne boš, zda se navži!“

Zato je na ta dan v zidanicah kaj veselo in petje se sliši daleč na okoli. Na ta dan je pri nas tudi navada, da je treba jesti pečeno gos. Legenda namreč pove, da se je sv. Martin skrtil med gosi pred cerkvenimi poslanci, ki so ga iskali, da bi mu povedali, da so ga izvolili za škofa. Goske pa so ga baje izdale. V tej zvezi je nastalo polno legend. Tako so postale značilna „obredna martinova jed“. Povezavo med gosjo in Martinom pa morda najdemo v zapiskih,

da je bila gos že pri Keltih atribut vojnih bogov. Seveda imajo razni slovenski predeli še svoje navade. V Halozah na primer imajo domlatke, v Ptujju „martinov nasad“ z raznim mesom, pogačami in vinom.

V Sloveniji je bilo torej v zvezi z martinovim vrsta obredov, predvsem pastirskih ali poljedelskih, kot na primer skupne pojedine na pašnikih. Na Gorenjskem pripovedujejo o martinovi kaši, na Koroškem so delili pecivo, ki se je imenovalo kršjeji ali martinčki. V stari Fužini v Bohinju so na martinovo nedeljo sprejemali nove fante v fantovsko družbo, vedno v gostilni in to prav veselo!

V evropskih deželah je Martinovo prav vesel praznik, povezan z raznimi „obredi“, značilnimi s tamkajšnjim okoljem.

Pečeno martinovo gos so v prejšnjih časih spremljali ajdovi vzhajanci ali zvitki in ajdova špehovka, za poslastek pa štajerski ajdek ali ajdova orehova potica. Sedaj pa je navadno na mizi dobra orehova ali mešana potica.

Kako pa se pripravi gos?

Iz knjige „Velika knjiga o praznikih“ sem prepisala sledeči recept:

Za osem oseb: gos, sol, majaron, 80 gr olja, voda ali juha.

Gos očistimo in jo 1 do 2 uri prej, preden jo mislimo peči, znotraj in zunaj nadrgnemo s soljo in majaronom. Vrat, glavo, peruti, želodec, jetra in srce porabimo posebej za gosjo grobovino. Nadragnemo gos, jo damo v kozico, tako da leži na prsih, jo polijemo z vročim oljem, prilijemo malo vroče vode in jo pečemo dve uri

in pol. Mast sproti odlivamo, nazadnje vso odljemo in prilijemo nekoliko juhe. Gos ves čas oblivamo s sokom iz pekača. Ko je mehka, jo pri visoki temperaturi opečemo, da dobi lepo skorjo. Pečenka je okusnejša, če prsni koš napolnimo s surovimi jabolki.

Za orehovo potico pa sem iz knjige „Slovenske narodne jedi“ prepisala še sledeča dva nadeva:

Nadev I:

30 orehovitih jedrc, približno 1/8 l mleka, pest drobtin, limonina lupina, nagljno-ve žbice in cimet, 3 žlice goste smetane, 30 g surovega masla, 2 rumenjaka, snega iz 2 beljakov, 100 gr sladkorja, še 150 g orehovitih jedrc in nekaj drobtin po potrebi.

Priprava: zmlate orehe polijemo z vrelim mlekom, dodamo drobtine, dišave, smetano, surovo maslo in rumenjaka. Premešamo in dodamo še sneg. Z nadevom namažemo testo, ga potresemo s sladkorjem in orehi, če je nadev bolj redek, pa še z drobtinami.

Nadev II:

80 gr surovega masla, 3 rumenjaki, 200 gr sladkorja, malo klinčkov, cimeta in sesekljane limonine lupine, 4 žlice goste smetane, 400 gr orehov, sneg iz 3 beljakov, 100 gr sesekljanih orehov.

Priprava: surovo maslo umešamo z rumenjaki in sladkorjem, dišavino s klinčki, cimetom in limonino lupino. Dodamo smetano, zmlate orehe in premešamo. Nazadnje prav na rahlo dodamo še sneg. Nadev namažemo po razvaljanem testu in potresemo še z orehi. Testo zvijemo.

D-ova po knjigi „Slovenske narodne jedi“

NOVICE IZ SLOVENIJE

BENETKE TUDI V KRANJU

Po nedavni svetovni premieri dela Benetke avtorja Jorgeja Accama v argentinski Cordobi je bila v Prešernovem gledališču v Kranju še premiera za domače občinstvo. Predstavi argentinskega režiserja Omarja Vialeja sledi še premiera multimedijske predstave Tango-e-mocion plesne skupine El Fuego. - Prešernovo gledališče pa bo junija prihodnje leto z Benetkami v režiji Argentinca Omarja Vialeja sodelovalo na mednarodnem festivalu hispanskega gledališča v ameriškem Miamiu. Vabilo je vodstvu kranjskega gledališča že izročil direktor tega festivala Mario Ernesto Sánchez, ki si je v Kranju ogledal premiero in bil nad predstavo več kot navdušen.

NAJHITREJE RASTOČE PODJETJE

Največje slovensko podjetje za proizvodnjo programske opreme Hermes SoftLab je na slovesni akademiji GrowthPlus & Europe's 500 prejelo nagrado za najhitreje rastoče podjetje s sedežem v vzhodni Evropi (The New Europe Award). Z njo je organizacija GrowthPlus letos prvič nagradila podjetje, ki prihaja iz ene od držav kandidatke za vstop v EZ. Organizacija GrowthPlus evropskim vladnim in zakonodajnim institucijam svetuje pri ustvarjanju okolja, ki vzpodbuja podjetništvo. Vsako leto razglasi lestvico 500 najhitreje rastočih evropskih podjetij - Europe's 500.

TRIKRAT SREBRNA VRTNICA

Goriški oktet Vrtinica iz Nove Gorice je na drugi zborovski olimpiadi, ki je med 19. in 27. oktobrom potekala v Busanu v Južni Koreji, najprej s 73 točkami osvojil srebrno medaljo v kategoriji sodobne glasbe, nato pa še za programa sakralnih pesmi in ljudskih pesmi. V drugem - tekmovalnem krogu je med enajstimi zbori iz različnih držav sveta odpel obvezno noviteto slovenskega skladatelja Alda Kumarja, dve skladbi po lastni izbiri in skladbo tujega, še živečega komponista. Dan pred tem so novogoriški pevci peli na gala koncertu komornih skupin v dvorani kulturnega centra v Busanu. Oktet, ki ga vodi Aleksandra Pertot, je bil edini slovenski zbor, ki se je udeležil olimpiade v Busanu.

PO SVETU

BRAZILIJA IZVOLILA LULO

V Braziliji je potekal drugi krog predsedniških volitev, na katerih sta se za predsedniško mesto potegovala najbolje uvrščena iz prvega kroga, socialist Luiz Inacio Lula da Silva in socialdemokrat Jose Serra. Za novega brazilskega predsednika je bil izvoljen prvi: zanj je glasovalo 61,5 odstotka volilcev.

ETNA SPET BRUHAL

Vulkan Etna na Siciliji je po enoletnem premoru znova začel bruhati lavo, potem ko se je na skoraj 3400 metrov visoki vulkanski gori odprl še en manjši krater. Iz njega sta okoli

200 metrov visoko v zrak začela bruhati lava in pepel. Nad območjem v okolici vulkana se razprostira ogromen pepelnat oblak, na stavbe, ulice in avtomobile pa pada temen prah. Lava se medtem vali v dolino in najbolj ogroža smučarsko središče Linguaglosa na severovzhodni strani vulkana. Oblaki pepela naj bi dosegli tudi Malto in severno Afriko.

Poleg bruhanja so opazovalci zabeležili tudi 200 manjših potresov. Eden izmed večjih z močjo 4,4 stopnje po Richterjevi lestvici je uničil ali poškodoval več sto hiš, predvsem v kraju Santa Venerina ob vzhodu vulkana.

SLOVENCİ IN ŠPORT

USPEH MAZETOVE IN DOVŽANOVE

Slovensko alpsko smučanje je bogatejše za novo zmago v svetovnem pokalu. Devetnajstletna Tina Maze je namreč zmagovala uvodne letošnje tekme v Soeldnu, veleslalomu, ki se je razpletel z neobičajno stvarjo. Poleg Mazetove sta namreč na najvišji stopnički stali še vodilna po prvi vožnji, Norvežanka Andrine Flemmen in mlada Avstrijka Nicole Hosp. Slovenski uspeh je z osmim mestom dopolnila Alenka Dovžan, ki je za zmagovalkami zaostala 71 stotink sekunde. Za Mazetovo je to prva zmaga v svetovnem pokalu, za Dovžanovo pa najboljša veleslalomski uvrstitev v karieri.

PEGAN - TRETJI NA DROGU

Aljaž Pegan, edini slovenski predstavnik v finalu zadnje tekme za svetovni pokal in veliko nagrado v Glasgowu, je na drogu osvojil tretje mesto z oceno 9,6. Prvo mesto sta si razdelila Kanadčan Alexander Jeltkov in Rus Aleksej Bondarenko. Pegan je bil po nastopu upravičeno zadovoljen, saj je po ponesrečenem nastopu na zadnji tekmi za svetovni pokal teden poprej v Parizu potreboval potrditev dobre forme.

SLOVENIJA MOJA DEŽELA

Prvi slovenskih katoliški shod

Katoliški program, kakor si ga je zamislil dr. Anton Mahnič, si je utiral pot v slovenskem narodnem življenju ter vplival na narodno in kulturno delovanje. Ugodno podnebje mu je nudil škof Missia, ki je takoj podprl Maniča in pospešil delo za katoliški shod. Slovenski katoličani so sicer že prej sodelovali na obeh avstrijskih katoliških shodih leta 1877-1889.

Od 29. do 31. avgusta 1892 pa je pod pokroviteljstvom ljubljanskega škofa Missie in pod predsedstvom prelata dr. Andreja Čebaška zasedal v Ljubljani prvi slovenski katoliški shod. Zahteval je razvoj slovenskega šolstva na vseh stopnjah in poživitev katoliške umetnosti. Zahteval je preureditev socialnega vprašanja, preureditev davkov za kmeta ter pravično skrb za delavce. Tako je shod postavil smernice v duhu Leona XIII in podobnih smernic avstrijskega katoliškega shoda. Širili so te ideje krščanski družbeni delavci Janez E.

Krek, Andrej Kalan, Ignacij Žitnik, Anton Gregorič. Kmetje in delavci so dobili važno mesto v katoliškem gibanju. Glavni cilj shoda je bila poživitev vsega verskega življenja. Treba je podpirati razvoj katoliških tiskovnih društev (Mohorjeva, Matica), izobraževalni program shoda je postal izhodišče za zadeve narodnega šolstva. Ta shod je dal pobudo za ustanovitev Leonove družbe, ki naj skrbi za idejno in socialno kontinuiteto katoliškega gibanja. Smernice shoda so v naslednjih letih še poglobljali.

V tistem času je bil imenovan na Kranjskem deželni predsednik (cesarjev predstavnik in tako najvišji v deželi) prvi in zadnji Slovenec, goriški grof Andrej Winkler (1880-92), ki se je trudil za uveljavitev slovensčine v uradih. Slovensko politično vodstvo je nazadnje složno nastopilo na volitvah leta 1891, potem pa sta obe struji šli vsaka svojo pot. Zgleda, da je čas dozorel za ustanovitev pravih političnih strank.

PISALI SMO PRED 50 LETI

LEPA PROSLAVA 29. OKTOBRA V LANUSU

Na praznik Vseh svetnikov nam je krajevni odbor DS pripravil lepo prireditev narodnega praznika. Zborovanje je prišel predsednik okrajnega odbora DS Janez Lužovec. Stane Mehle je nato recitiral iz Naše besede, okrajni zbor pod vodstvom Mirka Špacapana je zapel nekaj pesmi, tri dekleta so recitirale „Mati, domovina, Bog“. Iz Slomška je recitiral Šmalc.

Slavnostni govornik je bil Franc Kremžar. S pesmijo Oče, mati je bila nato slavnost zaključna. G. Makovec je predlagal, naj se ustanovi poseben odbor za postavitev dvorane ali kapele na slovenskem zemljišču. Predlog je bil sprejet in kot predsednik sedemčlanskega odbora je bil izvoljen Jože Mehle.

URUGVAJ

Naš rojak David Doktorič je imel nedavno na humanistični fakulteti predavanje o furlanskem jeziku. Za svoj trud je želel toplo priznanje.

Pisateljska družina
Fr. Balantič vabi na večer
FRANCE BALANTIČ
IN
N'MAU ČEZ IZARO

Sodelujejo člani naših odrov in kvintet Gallus
Cerkvena dvorana v Ramos Mejiji.

GONG

Skupina ljubiteljev geldališke umetnosti
nedelja, 18. novembra
krstna predstava najnovejše izvirne
slovenske drame na Montevideo
Stanko Kociper
SVITANJE
Režija Marjan Willenpart.
Uvodna beseda dr. Tine Debeljak

SVOBODNA SLOVENIJA / ESLOVENIA LIBRE

Fundador: **MILOŠ STARE** / Director: **Valentín B. Debeljak** / Propietario: **Asociación Civil Eslovenia Unida** / Presidente: **Antonio Mizerit** / Redacción y Administración: **RAMON L. FALCON 4158 - C1407GSR BUENOS AIRES - ARGENTINA** / Telefon: (54-11) 4636-0841 / 4636-2421 (fax) / e-mail: **esloveniau@sinectis.com.ar / debeljak@netizen.com.ar**
Glavni urednik: **Tine Debeljak ml.** / Za Društvo Zedinjena Slovenija: **Tone Mizerit** / V tej številki so sodelovali še: **Gregor Batagelj, Miriam Jereb Batagelj, Pavlina Dobovšek, Vinko Levstik, Boštjan Kocmur, Ivan Klemenčič, Irena Fajdiga.** - STA, Radio Ognjišče.

ESLOVENIA, MI TIERRA

Reverdece la actividad cultural

A mediados del siglo XVII hubo condiciones que favorecieron el quehacer cultural. Volvieron a abrirse imprentas, por ejemplo en Ljubljana, donde comenzaron a editar un semanario en idioma alemán. Hubo interés por indagar en la historia de las regiones eslovenas. Schoenleben escribió, además de homilías, dos historias de su región. Janez Vajkard Valvasor editó la obra Slava Vojvodine Kranjske. Abordó de manera enciclopédica la historia de Carniola, sus castillos, su gente, la economía y la naturaleza. Fue el primero que intentó explicar el lago intermitente de Cerknica. Por este hecho fue nombrado miembro de la Academia Real de Londres.

Se creó la primera asociación científica de Ljubljana - Academia Operosorum Labacensis - Academia de los ljubljaneses laboriosos, en el año 1693. En un principio estaba conformada por doce juristas, seis teólogos y cinco doctores en medicina. Entre los académicos se destacó el jurista Janez Gregor Dolničar que dejó algunos escritos de historia y de monumentos artísticos. Escribían poemas, pero en latín. El legado más importante de la Academia es la Ljubljana barroca. El barroco llegó desde Venecia gracias al empeño de los académicos. Los edificios góticos le cedieron el lugar a los barrocos. Además de una serie de iglesias (la catedral, la de las monjas) surgieron también obras pictóricas (Metzinger, Jelovšek, Bergant) y frescos (Quaglio en la catedral), plazas con monumentos (la fuente de Robba). De allí en más, Ljubljana fue signada por el barroco.

A Ljubljana llegaron en esa época por primera vez los comediantes, así como elencos de óperas con profusos repertorios de obras serias.

También es de destacar la labor en pro de la gente poco ilustrada. En el año 1726 se editó la primera obra no religiosa para la gente sencilla: un calendario para los campesinos (Nova kmečka pratika) que tenía una serie de informaciones útiles y material de lectura. A partir de esta primera edición se fue imprimiendo año tras año y llegó a tener una tirada de 30.000 ejemplares.

Razstava o zgodovini krščanstva na Slovenskem

Ljubljanski nadškof in slovenski metropolit Franc Rode je 23. oktobra v Slovenskem verskem muzeju v Stični odprl razstavo o zgodovini krščanstva na Slovenskem, s katero je skupina strokovnjakov sklenila svoje večletno delo.

Gre za prvo kronološko razstavo krščanstva v Sloveniji, predstavlja pa zgodovino krščanstva na Slovenskem od 3. stoletja do obiskov papeža Janeza Pavla II. v Sloveniji leta 1996 in 1999. V 12 razstavnih prostorih so predstavljena posamezna zgodovinska obdobja, precej pozornosti je namenjena tudi zgodovini evangeličanske cerkve, delom protestantskih piscev in njihovem pome-

nu za slovenščino.

Razstavo dopolnjujejo kratka besedila na panojih in več kot 200 eksponatov, ki izhajajo iz posameznih obdobj. V prihodnosti načrtujejo razširitev razstave s temo o slovenskih misijonarjih in Slovencih po svetu.

Po besedah direktorice muzeja Jane Cvetko pa so kljub svojemu večletnemu prizadevnemu delu zaskrbljeni za svojo usodo, saj je status Slovenskega verskega muzeja še vedno nejasen. Bojijo se, da muzej v prihodnje ne bo mogel delovati tako kot doslej, ko že ves čas 12-letnega obstoja deluje kot društvo; želja upraviteljev je, da bi ga preoblikovali v javno ustanovo.

Vsi, ki se zanimajo za študij, za oveljavljanje spričeval itd. vabljeni 16. novembra na Belgrano, kjer bo po maši informacijski sestanek. Poroča dr. Franc Bajlec.

Dijaki, ki po končani osnovni šoli nameravajo vstopiti v kak srednješolski zavod, naj se zaradi zdravniškega spričevala takoj javijo na Saavedra 18, kjer bodo dobili vse informacije.

Svobodna Slovenija št. 42. 6. novembra 1952

Naročnina Svobodne Slovenije: za Argentino \$ 70, pri pošiljanju po pošti pa \$ 95 (za člane ZS poseben popust); obmejne države Argentine 110 USA dol.; ostale države Amerike 125 USA dol.; ostale države po svetu 135 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 85 USA dol. za vse države.
Čeke: v Argentini na ime „Eslovenia Libre“, v inozemstvu (bančne čke, ne osebnne) na ime „Antonio Mizerit“.
Oblikovanje in tisk: **TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.** / Estados Unidos 425 - C1101AAI Buenos Aires Argentina - Tel.: 4362-7215 - Fax: 4307-1953 - E-mail: vilko@ciudad.com.ar

Correo Argentino Suc. 7
FRANQUEO PAGADO
Cuenta N° 7211
R. Nac. de la Propiedad
Intelectual N° 881153

MALI OGLASI

TURIZEM

Bungalos v Bariloche. - Bungalos ILIRSKA nudijo 3-sobna stanovanja z vso opremo, vse leto po odlični ceni. Tel. 02944-441814. E-mail: ilirski@bariloche.com.ar

Letalske karte, rezerva hotelov, najem avtomobilov in izleti po svetu. H. Yrigoyen 2742 - San Justo. Tel. 4441-1264 / 1265

ADVOKATI

DOBOVŠEK & asociados - odvjetnici. Zapuščinske zadeve. Somellera 5507, (1439) Buenos Aires. Tel/Fax: 4602-7386. E-mail: jdobovsek@perseus.com.ar
dr. Marjana Poznič - Odvjetnica - Uradna prevajalka za slovenski jezik Lavallo 1290, pis. 402 - Tel. 4382-1148 - 15-4088-5844-mpoznic@sfanet.com.ar

dr. Franc Knaps, dr. Bernard Knaps, dr. Veronika Knaps - odvjetniki - pone- deljek, torek, petek od 16. do 20. - Tu- cumán 1455 - 9. nadst. "E" - Capital - Tel. in faks: 4374-7991 in 4476-0320.
dr. Lilijana Kožar, odvjetnica; Av. Co- rrientes 1250, 5° F, Capital. Torek in četrtak od 16. do 19. Tel.: 4382-9216

GOSPODARSTVO

Zavarovanja M. in H. Loboda - Azcuénaga 77 - B1704FOA Ramos Mejía - Bs. As. - Tel./Fax: 4656-3653

OSEBNE NOVICE

Družinska sreča. V to- rek 22. oktobra je bil rojen Blaž Markež, sin Jožeta in Elizabete roj. Ambrosetti. Čestitamo!

OBVESTILA

ČETRTEK, 7. novembra:

Zveza slovenskih mater in žena ima ob 15. uri sejo; ob 16. uri pa 36. občni zbor.

SOBOTA, 9. novembra:

Redni pouk Srednješolskega tečaja ob 15. v Slov. hiši. Pomladanski večer na Slovenski pristavi.

NEDELJA, 10. novembra:

Maša in spominska svečanost za pok. msgr. Janezom Hladnikom, ob 100-letnici rojstva, ob 9.30 v Slov. hiši.

Predsedniške volitve za Slovenijo. Iz San Justa bo odšel av- tobus na veleposlaništvo ob 10. Prijavite se pri M. Novljanovi.

SOBOTA, 16. novembra:

Zaključna prireditev Srednješolskega tečaja ravnatelja Marka Bajuka, ob 16.30 uri v Slovenski hiši.

NEDELJA, 17. novembra:

Srečanje raznašalcev ti-ska in poimenovanje sobe Miloša Stareta ob 9.30 v Slovenski hiši.

Blagoslovitev in otvoritev sezone ob 30. obletnici sanhuške Naše domačije, ob 13. uri v prostorih domačije.

Skupno domače kosilo v Carapachayu. Ob 10.30 sv. maša.

PETEK, 22. novembra:

Otroški pevsko instrumentalni večer, ob 20. uri na Slovenski pristavi v Castelarju.

V KRAKEM NOVE SPREMENBE NA
www.sdo-sfz.com.ar

ZA SMEH

„Čisto sem obupan. Žena vedno najde denar, pa naj ga skrivam kamorko- li.“

„Si ga že poskusil vtak- niti v nogavice, ki jih je treba zašiti?“

„Poglej tisto hišo. Leta in leta sem hodil na sodišče, da sem jo dobil.“

„In zakaj ne stanuješ v njej?“

„Ne morem. Tam stanu- je zdaj moj advokat.“

Otroška počitniška kolonija

Kot smo že sporočili, bo Zedinjena Slovenija tudi letos organizirala šolsko kolonijo v Počitniškem domu dr. Rudolfa Hanželiča v kordobskih hribih.

Kolonijo bo letos vodil prof. Karel Groznik s sodelavci.

Datum kolonije bo od 2. do 14. januarja 2001. Cena na otroka bo \$ 450.- v čemer je vključen prevoz in celotna oskrba. Za družinske člane ZS imamo pripravljen poseben popust.

Prijave bomo sprejemali samo v društveni pisarni. Vabimo starše, naj že sedaj predvidevajo, da bi vpisali svoje otroke v to lepo delovanje. Ker bo zaradi težavnih okoliščin število otrok omejeno, svetujemo, da z vpisom pohitite.

Podrobnejše informacije bomo objavljali sproti.

Društvo Zedinjena Slovenija

MOŽNOSTI PLAČEVANJA

Članarino Zedinjene Slovenije in naročnino Svobodne Slovenije lahko poravnate:

V INOZEMSTVU:

• po pošti z bančnim čekom (prosimo, da ne pošiljate osebnih čekov) na ime Antonio Miserit.

V ARGENTINI:

• v društveni pisarni v Slovenski hiši (v pesih, pataconih, lecopih ali čekih na ime Eslovenia Libre);

• po poverjenikih;

• s pošto nakaznico (giro postal) na ime Eslovenia Libre;

• naložba v Banco de Galicia;

- po omrežjih Banelco ali Link;

- po Internetu-Home Banking.

Za transference boste rabili naslednje podatke: Titular de la cuenta: Matias Cec; DNI: 25537990; CUIT: 23-25537990-9; número de caja de ahorro en pesos: 4899965-1/037-6; CBU (clave bancaria uniforme) 00700375-30004899965160. Ko naredite transferenco, prosim, sporočite nam po telefonu ali pošti.

Za vso podporo že vnaprej Bog povrni!

Uprava Svobodne Slovenije

Razpis za programe v letu 2003

V Uradnem listu je izšel razpis za zbiranje vsakoletnih predlogov za sofinanciranje programov in projektov Slovencev v zamejstvu in po svetu za leto 2003 (čas prijav bo predvidoma do sredine novembra).

Besedilo razpisa bo na spletni strani Ministrstva za zunanje zadeve (www.sigov.si/mzz) pod rubriko Slovenci v zamejstvu in po svetu- aktualno. Za ta razpis nam boste lahko javili vse programe, ki bi jih želeli izvesti z kakšno dodatno finančno podporo v prihodnjem letu.

Lep pozdrav

Bostjan Kocmur
Izseljensko društvo
Slovenija v svetu

V Carapachayu bo v nedeljo, 17. novembra, ob 12.30

skupno domače kosilo

Ob 10.30 sv. maša za pok. župnika Skvarča in prijatelje.

Ljubitelji doma prisrčno vabljeni, posebno pa preživeli taborišča Trani!

Sredi vesele pomladi, ples na zeleni Pristavi!

Sobota 9. novembra 2002 ob 21. uri

Sodeluje Slovenski Instrumentalni Ansambel in Disc Jockey

Proslava ob 100. obletnici rojstva msgr. Janeza Hladnika

v nedeljo, 10. novembra v cerkvi Marije Pomagaj

- 9.30: sv. maša, med katero bo pel mešani zbor iz Villa Devoto (sv. Rafael), ki ga vodi Vinko Klemenčič
- 10.30: spominski govor arh. Jureta Vombergarja

K udeležbi lepo vabita vse rojake Dušno pastirstvo in Zedinjena Slovenija

SLOVENSKA LATINSKOAMERIŠKA TRGOVSKA ZBORNICA

vabi vse člane na

11. redni občni zbor

ki bo v petek, 15. novembra ob 12. uri v prostorih podjetja Iskratel, na ulici Lima 355, 12. nadstropje, A-B, Buenos Aires. Po društvenem pravilniku bo občni zbor sklepčen ob vsaki udeležbi eno uro po napovedanem času.

Upravni odbor SLATZ

Srednješolski tečaj ravn. Marka Bajuka

Sklep v soboto 16. novembra 2002 v Slovenski hiši

ob 16.30: razdelitev spričeval

ob 17.00: zahvalna sv. maša

ob 18.00: sklepna prireditev

Starši in prijatelji tečaja lepo vabljeni!

Srečanje raznašalcev tiska

Vse člane omrežja raznašalcev našega tiska (Oznaniila, Duhovnega življenja, Svobodne Slovenije) vabimo na srečanje, ki bo v Slovenski hiši

v nedeljo, 17. novembra

ob 9.30: sv. maša v cerkvi Marije Pomagaj;

ob 10.30: poimenovanje sobe g. Miloša Stareta, nato srečanje z zajtrkom in razgovorom.

Vabita Slovensko dušno pastirstvo in Zedinjena Slovenija

PRAZNIK KRISTUSA KRALJA

v nedeljo, 24. novembra v cerkvi Marije Pomagaj,
Ramón L. Falcón 4158, Capital

- Ob 16. uri sv. maša
- po maši v dvorani igra: „Barka brez ribiča“ v izvedbi igralcev iz Sloven- ske vasi.

Vabita Dušnopastirstvo in Slovenska kulturna akcija

Cooperativa y Mutual SLOGA

Se comunica a los Señores Socios, deudores y acreedores de la Cooperativa y Mutual, que a partir del 1° de noviembre de 2002 todo pago y/o depósito en Pesos debe hacerse exclusivamente por la vía bancaria, en las siguientes cuentas corrientes:

Banco de la Prov. de Buenos Aires
Suc. Ramos Mejía

Cta.Cte N°5129-0010446.7
CBU 01400434 01512901044676

Banco de la Nación Argentina
Suc. Ramos Mejía

Cta Cte N°183.910/08
CBU 0110038920000183910086

Para obtener el correspondiente recibo oficial, concurrir a la oficina de SLOGA en la calle Bme. Mitre 97 Ramos Mejía, con el comprobante de depósito o la transferencia bancaria.

Los pagos en otras monedas y en patacones o lecop serán recibidos directamente en las oficinas de SLOGA, en el horario de 15 a 19.

Consejo de Administración y Órgano Directivo.